

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 9 kwietnia 2008 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny skarbowy, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo prasowe.

Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie opiniuje projekt w zakresie art. 1 i art. 2, zakładających zmiany w art. 45 Kodeksu karnego i w art. 33 Kodeksu karnego skarbowego.

Proponowane zmiany wprowadzają domniemanie pochodzenia z przestępstwa mienia należącego do sprawcy, w sytuacji gdy został on skazany za przestępstwo, z którego popełnienia osiągnął korzyść majątkową, przestępstwo o charakterze terrorystycznym albo przestępstwo popełnione w zorganizowanej grupie albo związku.

Przyjęcie powyższego domniemania przenosi na osobę skazaną obowiązek dowodzenia, że posiadane przez nią środki pochodzą z legalnych źródeł.

Wskazane zapisy projektu wykraczają poza unormowania zawarte w art. 3 ust. 2 pkt a i b i ust. 3 Decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej 2005/212/WS i SW. Przepisy te wskazują jednoznacznie, że konfiskata może nastąpić jedynie wówczas, gdy sąd krajowy na podstawie określonych faktów jest w pełni przekonany o pochodzeniu mienia z przestępstwa. Tym samym Decyzja ramowa nie przewiduje zastąpienia postępowania dowodowego ustawowym domniemaniem.

Proponowane rozwiązanie jest nadto sprzeczne z podstawowymi zasadami postępowania karnego określonymi w art. 2 § 1 ust. 2 kpk w związku z art. 2 § 2 kpk i z art. 5 § 2 kpk.

Podstawą wszelkich rozstrzygnięć w procesie karnym powinny być wyłącznie ustalenia faktyczne, a nie zastępujące te ustalenia domniemanie. Nadto nie dających się usunąć wątpliwości nie można rozstrzygnąć na niekorzyść oskarżonego. Zgodnie z art. 74 § 1 kpk nie ma on obowiązku dowodzenia swej niewinności i ta gwarancja procesowa obejmuje również brak konieczności dowodzenia legalności posiadanych dochodów i majątku.

Krajowa Rada Sądownictwa nie zgłasza uwag do pozostałej części projektowanej ustawy.